

ржкописи, които до днешниятъ день сж известни твърде малко. Отъ лжзовните книги само нѣколко сж са сжхраниле въ своите древни списки, но срѣщатъ са и такива памѣтници, които, безъ никакво сжмнѣние, дохождатъ до 12-ятъ вѣкъ⁷⁾ и които сж сжхраниле подпълно старо-славянската форма, както тя е сжществувала въ бжлгарската писменность въ нейната най-богата, т. е. най-древня, епоха. Не сжществува вече никакво сжмнѣние, че началата на апокрифическата славянска литература трѣба да са отнесатъ до пжрвите начала на славянската литература въобще.

Лжзовните книги, безъ никакво сжмнѣние, сж имале обширенъ успѣхъ въ новообразованата сжхристианска публика. Тѣхниятъ легендаренъ, почти сѣюга фантастически, характеръ и тѣхната наклонность да обясняватъ най животрѣпещущите вопросы изъ христианските вѣрования, сж имъ давале привлѣкателность, която направила отъ тѣхъ наджлго време любимо четение, даже и кодексъ на вѣрата, който, разбира са, билъ крайно фалшивъ. Въ Россия много отъ тѣхъ сж са сжхраниле въ народътъ и до тая минута*).

Най-голѣмъ успѣхъ сж имале оние отъ тѣхъ, които сж биле най-достжпни на народътъ по своята форма и които сж го занимале съ такова сжджржание, което е било любопитно за неговата мла-

7) Такова е, за примѣръ, „Хождение Богородицы по мукамъ“, въ ржкопис. отъ 12-ятъ вѣкъ, което е издадено отъ г. Срезневски въ хронологическото обзорѣние на русските памѣтници (акад. „Извѣстия“, 1862 г.).

*) Сжщото явление са повтаря и у южните славяне. Слѣдъ време ние са надѣяме да издадеме мпожество легенди, приказници и народни староврсменни бжлгарски понятия за различни предмѣти. Р е д.